

mig kort, da det, jeg nu har udtalt, ogsaa gælder om dem, med en enkelt Undtagelse. Andrageren under IV. er Stenhugger Nils Kristoffersson af Sandvig. Han er født 1871, kom her til Landet 1890 og er gift med en svensk Kvinde, som kom til Bornholm 1885. — Andrageren under VI. er Stenhugger Ola Svensson af Sandvig. Han er født i Sverige 1863, kom til Bornholm 1886, fik fast Ophold i Allinge-Sandvig Kommune 1891 og er gift med en dansk Kvinde. Han er anbefalet paa samme Maade som den under III. anførte. — Andrageren Nr. VII. er Stenhugger Nils Persson af Allinge. Han er født i Sverige 1866, kom til Bornholm 1888, har haft fast Ophold og Ejendom i Allinge siden 1891, er gift med en svensk Kvinde og er anbefalet paa samme Maade som den foregaaende. — Andrageren under VIII. er Stenhugger Håkon Johansson af Allinge. Han er født i Sverige 1866, kom til Bornholm 1890, har haft fast Ophold i Allinge-Sandvig Kommune siden 1891, har haft fast Ejendom i Kommunen siden 1898 og er gift med en svensk Kvinde. Han er anbefalet, som jeg tidligere har anført. — Andragendet under X. vedrører Stenhugger Herman Svendsen, der er født i Sverige i 1874 og kom til Bornholm i 1886. Han har haft fast Ophold i Allinge fra 1890 og har der siden 1901 haft fast Ejendom. Han er gift med en dansk Kvinde og anbefales som forhen anført. — Andragendet under XI. er fra Stenhugger Bengt Johan Arvidsson af Sandvig. Han er født 1853 i Sverige, kom til Sandvig 1880 og har haft fast Ejendom og Ophold i Allinge-Sandvig Kommune siden 1892. Han er gift med en dansk Kvinde og anbefales som forhen anført under Andragende III.

Herved har jeg gennemgaaet de Andragender, der have været tilstillede Udvalget, og Andragenderne under Nr. 1, 3, 4, 6, 7, 8, 10 og 11 foreslaar Udvalget at henvise til Indenrigsministeren, hvad jeg altsaa paa Udvalgets Vegne skal anbefale.

Indenrigsministeren (*Enevold Sørensen*): Om det første af de Andragender, Udvalget foreslaar at henvise til Ministeren, nemlig Andragendet fra Rigger, Styrmand Jacob von der Lippe Schancke af Helsingør, bemærker jeg følgende. I hans Andragende, som det foreligger for Indenrigsministeriet, oplyses, at han fra 1892 til 1897 havde faret med dansk Skib; derefter havde han været i Norge i nogle Maaneder og er saa vendt tilbage hertil og havde i 1897 taget fast Ophold i Hel-

singør. Efter disse Oplysninger, som Andrageren selv havde forelagt for Ministeriet, maatte man antage, at den Tid, han havde haft fast Ophold i Danmark, kun kunde regnes fra 1897, og at han altsaa endnu havde nogen Tid tilbage før de 12 Aar, der sættes som den korteste Frist for at meddele Svenskere Indfødsret, vare udløbne. Nu har vedkommende Andrager oplyst, at i den Tid han har faret med dansk Skib, har han haft Bolig i Helsingør og vistnok ogsaa svaret Skat der i Byen, saa at hans faste Ophold her kan regnes fra 1892. Men hvis dette er rigtigt, hvad jeg ikke tvivler om, vilde han ikke kunne været optagen paa det sidste Forslag til Indfødsret, som blev forelagt her i Oktober Maaned, idet han da ikke havde naaet de 12 Aar. Om denne Andrager bemærker jeg kun, at naar de 12 Aar ere forløbne, i hvilke han har haft fast Ophold her i Landet, vil han blive optagen paa Forslaget om Indfødsret, og efter hans Oplysninger, som have foreligget for Udvalget, vil det være i det nu kommende Aar, altsaa det førstkommande Forslag om Indfødsret.

Andragenderne under Nr. 3, 4, 6, 7, 8, 10 og 11, der ligeledes henvises til Indenrigsministeren, have det tilfælles, at de alle gælde svenske Stenhuggere i Allinge og Sandvig, og for dem alle gælder det, at de 12 Aar enten knap nok ere naaede, eller at de ogsaa stode lige paa Grænsen, da deres Andragende sidste Foraar forelaa i Indenrigsministeriet. Der oplystes samtidig, at de paa Grund af Arbejds-mangel ved Stenhuggeriet ved Hammeren havde opholdt sig $\frac{1}{2}$ Aar i Sverige, men nu vare vendte tilbage. Om nogle enkelte af disse Andragere gælder det, at de endnu ikke ere vendte tilbage, men opholde sig i Sverige, hvorfra Andragendet sendes. De fleste af dem staa lige paa Grænsen af at naa Tidsfristen. Flere af dem have dog daarligt nok naaet den, men da denne Tid er afbrudt ved $\frac{1}{2}$ Aars Ophold i Sverige, fandt man, at de kunde vente i det ringeste endnu et Aar, saa at de fulde 12 Aar vare naaede. Deres Andragende blev altsaa afslaaet med Udtrykket „for Tiden“. Deri ligger ikke noget Principspørgsmaal. De ere afslaaede, ikke fordi man har ment, at de altid ville komme til at mangle Betingelserne for Indfødsret, men fordi de ikke paa den Tid, da deres Andragender forelaa og Lovforslaget blev udarbejdet, endnu havde naaet fuldt ud at opfylde Betingelserne. De have valgt i Fællesskab at gaa til